ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
8.80
8.80

τῇ 15: Ἰουν 1852

φίλτατε κ. Εὐθυβούλε.

Ἔγραφα πρὸς τὸν κύριόν σου περυσὶν τῇ ε; τὸ μικρὸν
ἐκεῖνο μικρὸν πίστευον καὶ τῶν αἰωνόβιον. πίστευε δὲ
καὶ σύ, σύμφορον εἶναι. Κἀγὼ ὁ ἔμβαθον τὸ μεταξὺ
τῶν βουλῶν Ταμμέρλανε. εἶναι μὲν τὸ ἀνὰ Μαίον πε-
ρασόμενα τὰ πραγμάτιδια. καὶ ἴδετον οὐ καὶ 27
ἔτεσι περιέχον τὸ ἔρεον τὸ περὶ Ἑλλάδος καὶ Ἑλλή-
νων. τὸ δ' ἕτερον πρόβαθον ἔρεον, καὶ εἰ τὸ μέρος
ἐν ὁ φόβος ἐκβάλοιμεν (οἱ ἐλέγοι), ἀπαρίθμησιν
ἐκ τοῦ διαπαντὸς. Ἐπὶ τοῦ τὸ ἔτους ἐμφορούνου-
σι δ' ἐν τοῖδε τοῦ διέρχεται ἐν τῇ χρυσῇ λάμπε-
τοῦ ἔχεν καὶ τὸ Εὐθυβουλίειον πέμπουσι ἐπὶ μέλλον;
μέμνησο μὲ ὁ Κύριε. Πάντες ἄσπασον ἐξ ἐμοῦ
καὶ τοὺς ἐμοὺς καὶ τὸν φίλον Ἀρμαὶν καὶ τὸν
πρεσβὺν συνάδελφόν μου. Χθὲς ὁ ὀμβρόκαι-
νος Δαρεῖος μετοικίζει τὸν τὸν Ἀχαιμενοῦν
τοῦ Κυρίου. καὶ γέγονε καὶ μέλλει τὸ Βυζαντινὸν
πανίδιον. Ἐκεῖνον δὲ ἄρα χθεσινοῦν ὀρθαμπρῶν
ἀλλ' ἴδε καὶ τοῦτο γινόμενον. Ἄλλα μανθά-
νεις ἐκ τοῦ ἐφημερίου. Ἔρρωσο, πρόθυμε
νεῦ, καὶ εὐτύχει.

ὁ σός